

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, ДИРЕКЦІЇ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ
І ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

№ 29
(125)

21

ЖОВТНЯ

1960 року

П'ЯТНИЦЯ

Ціна 15 коп.

НАШ ВНЕСОК

Ось і повернулися. З Хотева, Тарасівки, Ново-Петрівців, з Жулян, Крюківщини, Гатного, Бортничів, з колгоспів і радгоспів. Від полів і лук, від землі нашої рідної, з села. Засмагли обличчя, натружені руки, відкриті сонцю і вітру погляди. Хай декому довелося, як кажуть, не з медом: у Київ тягло, в теплу домівку, на твердий вуличний брук. Хай дехто ледве витягував норму і нудгував від незвичних обставин життя, скиглив навіть, а то й просто виявився ледарем і панікером. Не біда: таких небагато!

Все було: праця від ранку до ночі, нелегка, на протязі цілого місяця; пісні, давно відомі,

але тепер з такою насолодою повторювані; приміщення, в яких розмішувалися по 30—40 осіб, їдальні, де обідали у дві-три черги; чарівні вечори, з посмішками знайомих облич, з лукавими поглядами юних очей.

Чого не було! І не пригадаєш всього до кінця, просто несила перерахувати всього, що зроблено, чим наповнювалися серця на протязі всього місяця. Важливо одно: ми тепер не такі. Здається, зовні і нічого особливого не змінилось, проте... Повірте, сталося щось значне. Нові обставини, інші умови роботи перевірили наші

погляди на життя, вміння жити і працювати. Здається, більшість з нас пересвідчилася, впевнилась у важливості дружби, міцного колективу, відчула на власному досвіді, що до цього вони менше знали своїх товаришів. Дехто, як квітка, розкрився у всій своїй красі, а дехто...

Тепер знову за парти. Чекає багато хороших справ, завдань, з яких найголовніше — стати справжнім педагогом. Якусь часточку у цю велику справу свого життя ми внесли своєю скромною працею на колгоспних і радгоспних ланах Києво-Святошинського району.

Добре потрудилися хлопці, з вдячністю згадуватимуть їх працівники колгоспних ланів.

Серйозна перевірка

Роботу виконували різну, але кожному довелося перебувати в якійсь ком'юній ситуації. Дехто з нас бачив корів лише в кіно або на екрані телевізора, а тут така маса живих корів (250 голів), на яких припадало 5 пастухів-учнів. Уявіть собі, що там було. Не зрозуміло, хто за ким бігав. Корови були і в саду, і в городі, тільки не на пасовищі. Ми прийшли на допомогу. Дуже тяжким був цей день, але тільки перший, а далі встановився контакт між пастухами і коровами, і справи пішли краще.

Не кращою робота була: на силосуванні. Стоїш на машині, на тебе сиплеться потік силосу, розгубишся, гляди — тебе вже й присипало, і кличеш напарника на допомогу. Але, коли їдеш на навантаженій машині, на самісінькому верху, лише одна думка в голові: тільки б не впасти!

Непогано ми жили. Тут перевірялися здібності кожного з нас. Лише в колгоспі ми дізналися, що наші хлопці — хороші помічники: і дрова рубають, і по воду ходять на край світу, і розвеселяють нас увечері своїми піснями і танцями. Дівчата в боргу не залишаються — готують їжу. І тут бувають свої казуси: то борщ пересолений, то каша пригоріла, то черговим обідом не вистачило.

Але все це увечері забувається. Ми дуже любимо співати, танцювати. І лунають понад селом українські та російські народні пісні. На наш спів і танці сходиться місцева молодь, особливо хлопці, і може не одна дівчина за час нашого перебування в колгоспі переживала за своїм коханим.

Л. ЛИТВИНЧУК.

Дівоча комуністична

З пісню їхали першого дня в поле, з пісню працювали. Минуло кілька днів — підраховали, є норма!

Але дівчата III курсу вирішили внести свій вклад у велику справу будівництва комунізму: замість норми давати по півтори-дві.

Правда, знайшлися працівники радгоспу, які не вірили, що дівчата виконають і одну норму.

Та вже через кілька днів вони переконались, що комсомольці недаремно дали слово. Працюють вони всі добре.

Хлопці III курсу називали нашу бригаду «дівочою комуністичною». І справді, дівчата не тільки відмінно працювали в полі, а й всі разом відпочивали, готувалися до самодіяльного концерту.

Якось сіли обідати і помітили, що навколо «їдальні» дуже брудно, багато сміття. Рішення прийшло відразу — гуртом навести порядок. Очистили і самим стало приємніше.

Хлопці теж не відставали. Крім основної роботи в полі, вони кожен день заготовляли дрова для кухні.

Так, в спільній роботі згуртувався і ще більше зміцнів колектив студентів III курсу педагогічного факультету.

Т. УЛЬЯНОВА,
викладач.

Коли спадають сутінки

Трудовий день закінчився, але польовий стан ще вирує. Розпочинається підготовка до концерту. Ось чується закарпатська мелодія. Це студенти I—II курсів виконують гуцульський танок. За ними зикорем проносяться дівчата в молдавському танку. Аж курява здіймається. Біля Віталія Бондаря і Али Фадеевої, які на майбутньому концерті будуть провідними, зібрались читці-декламатори. Попробуй тут розібратись, хто з них краще читає. Всі гарно, але ж їх так багато. Доведеться влаштувати невеличку перевірку. Під звуки баяна лунають дзвінкі дівочі голоси — другокурсниці виконують ліричні і жартівливі українські пісні. Тут і задушевна мелодія «Грушниця», знайома всім «Полька-полтавчанка», чудесна «На поточку прала», життєрадісні «Жигулівські наспіви». Далеко в полі розноситься луна.

Раптом увагу всіх привертають Ная Сухопара і Борис Андрієвський. Прямо на дорозі, в робочій одежі, але з якою майстерністю вони виконують «Русский перепляс». Не віриться, що ці студенти цілий день копали картоплю.

Вже й додому пора. Сутінки огорнули постаті дівчат і хлопців, але невгає музика, ще бадьоріше дзвенять голоси.

Л. ВИСОЧИНА.

Працівники народної освіти! Підвищуйте якість навчання дітей, боріться за тісний зв'язок школи з життям, з виробництвом! Виховуйте підрастаюче покоління в дусі колективізму, любові до праці, відданості Батьківщині, справі комунізму!

Юнаки і дівчата! Вчіться жити і працювати по-комуністичному! Виробляйте в собі високі моральні якості! Будьте вірними хранителями революційних традицій, свідомими невтомними будівниками комунізму!

Хай живе Ленінський комсомол, вірний помічник і резерв Комуністичної партії, передовий загін будівників комунізму.

(Із закликів ЦК КПРС до 43-х роковин Великої Жовтневої соціалістичної революції).

ВЕЛИКЕ СПАСИБИ

Дирекція, парторганізація та робочий комітет радгоспу ім. Ватутіна виносять подяку студентам 1, 2, 3 курсів спеціального педагогічного факультету та викладачам — керівникам цієї бригади за сумлінну і доброякісну працю на полях радгоспу за період з 15 вересня по 13 жовтня 1960 р.

Бригада студентів та викладачів М. Солом'яного, С. Леваковської, Т. Ульянової, О. Мішиної і лаборантки Г. Герасимович під керівництвом П. Федченка повністю виправдали виявлене до них довір'я.

За час своєї праці в радгоспі студенти та викладачі зібрали для держави сотні тонн картоплі, помідорів, гарбузів та виконували ряд інших важливих сільськогосподарських робіт.

Особливо відзначаємо самовіддану працю студентів, які працювали механізаторами сільського господарства: М. Балюру, В. Мозгового, С. Максименко, В. Петруся, а також студентів, які особливо відзначилися на вибранні помідорів, картоплі та інших роботах: Н. Михиденко, Л. Максименко, Л. Поросятківську, В. Гриценко, Є. Гриценко, Г. Панченко, В. Дворську, Г. Модлу, М. Радусь, М. Скитченко, Є. Улезько, О. Федорову, Є. Бесараб, А. Височину, Р. Говорун, Н. Дейнегу, Р. Діденко, Т. Зінченко, А. Кривецьку, С. Кисіль, Н. Первак, Н. Паламарчук, Г. Зуб, М. Кучеряву, Г. Максименко, В. Бондаря, А. Гришка, В. Коржа, В. Шевченко, М. Аврамчука, Н. Мусієздову, Михалка, Ж. Савченко, В. Парій, Н. Харченко, М. Дабудика, А. Бойка, Н. Сухопару, А. Хайнацьку, І. Шелест, О. Клименка, О. Ткаченко.

Крім того, студенти та викладачі проводили політмасову та культурно-освітню роботу серед робітників радгоспу і населення сіл Ново-Петрівці та Валки. Протягом місяця прочитано 6 лекцій і дано 2 концерти художньої самодіяльності.

ДИРЕКТОР РАДГОСПУ.
СЕКРЕТАР ПАРТОРГАНІЗАЦІЇ.
ГОЛОВА Р/К.

Що не говори, а з кухнею пов'язано теж немало спогадів.
Фото В. Гамариса.

Нові таланти

Нас, студентів літературного факультету, хвилює наше майбутнє: чи зможемо ми викладати нашу другу спеціальність — хор, музику, співи. Здається, так! Це я відповідаю ствердно лише тому, що була на концерті 5/X-60 р. студентів II та IV курсів нашого факультету в с. Крюківщині і чула виступ дитячого шкільного хору під керівництвом студента IV курсу В. Галуха. Це було щось незвичайне.

Дуже приємно вразила мене і інша новина: виступ студентки II курсу мовно-літературного факультету А. Коваленко. Залишилося лише пожалкувати, що ми торік не їздили в колгосп: цілий рік «простоювало» таке сопрано!

Особливо хочеться відзначи-

ти виступ нашого початкуючого поета студента II курсу українського відділу Григорія Приходька. Його сатиричний вірш на антирелігійну тему був вартий десятих лекцій, беручи до уваги реакцію глядачів і їх післяконцертні репліки.

Він особливо був до речі: нещодавно в селі відсвяткували «храм».

Не можна промовчати про концерт в цілому. Це була яскрава демонстрація дружніх зв'язків між студентською і сільською молоддю. Як кажуть, добрий кінець — справа вінець. Хотілося б, щоб початок був вартим кінця. Чекаємо нових талантів!

Л. ІВАНОВА,
студентка IV курсу
російського відділу.

